

Błogosławieństwa Skarbnicy

~ Gurumayi Chidvilasananda

Satsang "Bądź w Świątyni"

Sobota, 11 lipca 2020

Naturą umysłu
jest wyobrażanie sobie niewyobrażalnego.

Umysł apatyczny lubi obstawać
przy wszystkim, co się nie sprawdza.

Przebudzony umysł
lubi kreować wszystko,
co przyniesie korzyść światu.

Ciemniejące niebo
będzie generować w ociężałym umyśle
wiele zmartwień, zdenerwowanie,
trwogę, lęk,
niepokój, strach, przerażenie
i tym podobne.

To samo ciemniejące niebo
natchnie przebudzony umysł do
zachwytu, pewności siebie, hartu ducha,
wyciszenia, opanowania, spokoju,
i spoczynku.

Gdy znajdujesz się
w trudnej sytuacji,
ku czemu się zwracasz?

Czy myślałeś nad tym?
Podoba ci się to, ku czemu się skłaniasz?
Jeżeli tak,
w jaki sposób to wykorzystujesz, by za każdym razem
działało na twoją korzyść?

Nie lubisz tego, ku czemu się zwracasz?
Jeżeli nie,
czy dokonujesz wtedy koniecznych zmian,
by dowiedzieć się, co będzie dla ciebie
korzystne?

Czy kiedykolwiek zastanawiałeś się, jak to się dzieje,
że chociaż na muzycznej skali
jest tylko siedem nut,
wirtuoz może stworzyć i skomponować
miliony nowych,
hipnotyzujących melodii —
tylko z tych kilku prostych nut?

Analogicznie, przebudzony umysł
ma moc — *supermoc* —
kreowania i tworzenia
milionów nowych dobrych rzeczy w twoim życiu.

Spójrz w swoje serce, głęboko.
Pieśni wplecione są w każdą warstwę
wnętrza świątyni serca.
Jeśli możesz śpiewać, śpiewaj na cały głos.
Jeśli nie możesz utrzymać tonu,
wyostrz umiejętność słuchania
i słuchaj z całych sił.

Tak długo jak jesteś świadomy swego serca,
które wznosi się i faluje jak rozległy błękitny ocean,
wiedz, że każda cząstka wielkiej mocy
znajduje się w tobie—
abyś wiedział to, co powinieneś wiedzieć,
robił to, co powinieneś robić,
i doprowadzić do niewiarygodnej zmiany,
na jaką jedynie ty sam możesz się zdobyć.

Nie zamykaj się w strachu.
Zamiast tego odnajdź swoje własne towarzystwo
i idź nad rzekę.
Obserwuj, jak majestatyczny orzeł szybuje
z rybą w szponach,
zauważ, jak ciężko pracująca mrówka dźwiga martwą krewniaczkę,
patrz, jak śliczny liść tańczy na wodzie,
dojrzyj, jak srebrzysta ryba wyskakuje z wody.
Jednocześnie obserwuj swój oddech,
obserwuj swój umysł,
obserwuj poruszenia serca.

Dzisiejszy smutek nie musi przeobrazić się w jutrzejszy obraz.

Pozwól, by radość osiągnęła crescendo
dziś, jutro,
pojutrze.

Tak, nie ustawaj w sięganiu —
coraz wyżej i wyżej.

Niezależnie od życiowych nieszczęść
nie ustawaj w sięganiu w głąb serca,
żeby odnaleźć nową nutę,
nową melodię,
nową pieśń.

Bicie serca może wybić
wszystko to, co musi odejść.
I będzie cenić
wszystkie doświadczenia, które muszą pozostać.

Nuć! Śpiewaj!

Nuć! Recytuj!

Nuć! Dostrzegaj!

Nuć! Słuchaj!

Nuć! Twórz!

Nuć! Komponuj!

Nuć! Uśmiechaj się !

Nuć! Śmieję się!

Nuć! Pomagaj innym!

Nuć! Wspieraj!

Nuć! Medytuj!

Nuć! Twórz wyobrażenia!

Nuć! Przyjmuj błogosławieństwa!

Nuć! Dziel się swoją dobrocią!

Nuć! Opuśćzaj!

Nuć! Bądź zadowolony!

Nucąc oddal wszelką monotonię!
A w każdym zanuconym brzmieniu
odnajdź swoją osobistą muzyczną nutę.

Wspaniały malarz Vincent van Gogh napisał kiedyś:

“Serce człowieka jest jak morze—
ma swoje sztormy, swoje przyprływy i odpływy,
ma też w swojej głębi perły”.

